

SENTÈNCIA 2004-43 DE 8 D'OCTUBRE DE 2004

NACIONALITAT. Adquisició per part de l'estranger que contrau matrimoni amb una persona de nacionalitat andorrana. Necessitat de tenir establerta la residència principal i permanent al Principat.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència dictada el 18 de setembre de 2003 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada per la Sra. P.B.K. contra el M.I. Govern, en què demanava l'anul·lació de les resolucions de 6 de novembre de 2002 i 5 de febrer de 2003, mitjançant les quals va ser desestimada la sol·licitud d'adquisició de la nacionalitat andorrana que havia presentat la recurrent, a l'empara de l'article 10 de la Llei qualificada de la nacionalitat. La desestimació de les pretensions de l'agent es produeix en considerar que no reuneix el requisit de tenir establerta la seva residència principal i permanent a Andorra.

2n.- Disconforme amb aquesta resolució, la interessada va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, que fonamenta en la indeguda valoració de les proves practicades, ja que considera suficientment acreditat que resideix al Principat, encara que ha passat llargues temporades a l'estranger, per raó dels estudis de la seva filla Hema, qui posseeix la nacionalitat andorrana.

3r.- La representació del Govern va impugnar el recurs, demanant la confirmació de la sentència apel·lada, en considerar que aquesta ha realitzat una correcta valoració de les proves incorporades a les actuacions, així com una adequada interpretació de les normes aplicades al cas.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'article 10 de la Llei qualificada de la nacionalitat disposa que pot adquirir la nacionalitat andorrana, en la forma prevista a l'article 28, la persona estrangera que contragui matrimoni amb una persona de nacionalitat andorrana, si

compleix les condicions de l'article 7, si acredita tenir la seva residència principal i permanent al Principat ininterrompudament des d'almenys tres anys, abans o després de la celebració del matrimoni, i si prova la seva integració a Andorra.

Per la seva banda, l'esmentat article 7 estableix amb caràcter general que ningú pot adquirir o recuperar la nacionalitat andorrana, en aplicació del precepte abans esmentat, entre d'altres, si prèviament no ha establert la seva residència principal i permanent a Andorra.

En conseqüència, el fet de què el sol·licitant resideixi de forma efectiva al Principat constitueix un pressupòsit necessari per a l'adquisició de la nacionalitat, i aquesta és precisament la qüestió que es discuteix en el marc d'aquest procés. Aquest punt ha de ser, doncs, resolt a la vista de les diferents proves que consten a l'expedient administratiu i les actuacions judicials, les quals han de ser valorades de forma conjunta a fi de què el Tribunal pugui formar-se una convicció sobre l'objecte del debat mitjançant la ponderació dels diferents elements de judici que les parts han sotmès a la seva consideració.

Tercer.- Si bé és cert que la interessada consta inscrita en els registres del Comú d'Escaldes-Engordany i del Servei d'Immigració com a resident des del 19 de setembre de 1988, i disposa en l'actualitat d'una autorització de residència i treball privilegiada, aquests són uns elements de prova més que han de ser valorats en relació amb els altres mitjans de què es disposa, entre els quals resulten especialment rellevants les enquestes del Servei de Policia, tal com afirma la sentència apel·lada, pel fet de què ofereixen el resultat de les indagacions realitzades sobre el terreny en relació amb la qüestió litigiosa.

Doncs bé, tant els informes policials realitzats en ocasió de la sol·licitud presentada per l'agent, com els que es van dur a terme anteriorment, durant l'any 1999, arriben a la conclusió de què la interessada no resideix de forma permanent al Principat. A més de les consideracions que sobre aquest fet es realitzen a la sentència apel·lada, que s'accepten íntegrament, cal tenir en compte que difícilment es pot acceptar que el nucli familiar hagi tingut el seu centre d'interessos a Andorra de forma permanent, quan la filla de la interessada ha realitzat la major part dels seus estudis a l'estranger, en països ben distants, especialment si la mare ha acompanyat la filla durant aquests períodes, com afirma la pròpia recurrent. D'altra banda, resulta igualment significatiu que la declaració jurada que acompanya la sol·licitud d'atorgament de la nacionalitat (folis 134 i 138) faci constar que, en les dates en què es va presentar aquella petició, la interessada residia a Nova Delhi (Índia), el seu país d'origen.

Aquestes circumstàncies fan innecessària la pràctica de les proves que sol·licita la representació de l'agent, que no resulten susceptibles de desvirtuar les conclusions a què arriba la sentència recorreguda.

S'ha de concloure, doncs, que no ha estat acreditada la residència principal i permanent de la interessada al Principat, de manera que no procedeix l'atorgament de la nacionalitat andorrana, d'acord amb els articles 7 i 10 de la Llei qualificada de 5

d'octubre de 1995, per la qual cosa cal desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que interposa l'agent i confirmar la sentència recorreguda en els seus propis termes.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. P.B.K. contra la sentència dictada el 18 de setembre de 2003 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.